č. j. Nao 1/2003 - 100

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce **Ing. M. Š.**, proti **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2002, o návrhu žalobce na vyloučení soudce Mgr. Jiřího Tichého z projednávání a rozhodování této věci, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 30 Ca 51/2002,

t a k t o:

Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý **n e n í v y l o u č e n** z projednávání a rozhodování této právní věci.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 28. 3. 2002 byl Městskému soudu v Praze doručen opravný prostředek, jímž se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 3. 2002, č. j. X, jímž mu byla upravena výše měsíční splátky důchodu na 6829 Kč. Současně žalobce požádal o ustanovení zástupce a o vydání předběžného opatření.

Usnesením ze dne 9. 5. 2002 městský soud nevyhověl žádosti žalobce o ustanovení právního zástupce a usnesením ze dne 20. 5. 2002 odmítl i návrh žalobce na vydání předběžného opatření.). V záznamu sepsaném s žalobcem Městským soudem v Praze dne 2. 5. 2002 namítá žalobce podjatost soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiřího Tichého a odůvodňuje ji jeho postupem v řízení (délkou projednávání sporu, chybami v písemnostech zasílaných mu soudem, neschopností soudce pochopit věc, soudce opět vyhotovil rozhodnutí bez účasti žalobce). Dne 31. 5. 2002 podal žalobce proti oběma shora uvedeným usnesením odvolání, v němž mimo jiné opět namítá podjatost soudce Mgr. Tichého; uvádí, že je ze strany soudce vystaven „nekompetentnímu a šikanóznímu“ jednání, které jej poškozuje na jeho právech. Poukazuje na to, že již v minulosti bezvýsledně namítal podjatost jak tohoto soudce, tak i ostatních soudců Městského soudu v Praze. Podjatost soudce Tichého spatřuje v jeho předchozí rozhodovací činnosti a postupu v řízení (např. již v minulosti zaujal neomluvitelně rigidní stanovisko k žádosti žalobce o ustanovení advokáta, soudce „nečte“ podání, která žalobce soudu adresuje, v rozhodnutích uvádí nepravdy, má snahu odsouvat rozhodnutí apod.). Obdobné výhrady k soudci Mgr. Tichému žalobce vznáší i v dalších svých podáních adresovaných soudu.

Dne 20. 1. 2003 byl proto spis Městského soudu v Praze, sp. zn. 30 Ca 51/2002, postoupen Nejvyššímu správnímu soudu, kterému přísluší rozhodnout o námitce podjatosti (§ 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s. ř. s.“).

Soudce Mgr. Jiří Tichý ve svém vyjádření ze dne 29. 11. 2002, uvedl, že mu nejsou známé žádné skutečnosti, které by ho mohly vylučovat z projednání a rozhodnutí věci. Dále uvedl, že k účastníkům ani k projednávané věci nemá žádný vztah, zástupce žalované zná jen z úředního jednání a žalobce nezná vůbec. Zároveň si není vědom jiných okolností, které by mohly vzbuzovat pochybnosti o jeho nepodjatosti.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům, kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán, neboť obsah spisu o tom nesvědčí.

Pokud žalobce poukazoval na to, jakým způsobem Mgr. Jiří Tichý již dříve rozhodoval o jeho právech v jiných věcech, popřípadě zpochybňoval jeho postup a rozhodování v tomto soudním řízení, není taková námitka důvodná, neboť ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. věty poslední výslovně vylučuje jako možný důvod vyloučení soudce okolnosti, spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. 6. 2003

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu